

עפ"ת 18995/06/16 - כפיר שריג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 נובמבר 2016

עפ"ת 18995-06-16 שריג נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור

המערער
כפיר שריג

נגד

המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובאי-כוחו עו"ד אלעד שאול אלבו ועו"ד אסף דוק

ב"כ המשיבה עו"ד דודי ענבר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. בפניי ערעור על פסק דינו של בית-משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופטת רות רז), בגדרו הוטלו על המערער במסגרת גזר הדין שהושת עליו העונשים הבאים:

8 חודשי מאסר בפועל.

הפעלה בחופף של 7 חודשי מאסר על תנאי שהוטלו על המערער בתיק תעבורה 3072-01-12 מיום 31.12.2012.

הפעלה בחופף של מאסר על תנאי בן חודש שהוטל על המערער בתיק תעבורה 410/08 ביום 11.4.2013.

8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה עם רישיון נהיגה לא תקף, שפקע תוקפו מעל שנה.

12 חודשי פסילה בפועל במצטבר לכל פסילה אחרת ובכפוף להפקדה.

עמוד 1

6 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים.

קנס בסך 2,000 ₪.

2. בגזר דינו פירט בית משפט קמא כי המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע בשנת 2006, נהיגה ללא רישיון רכב תקף ונהיגה ללא ביטוח תקף, כל זאת ביום 21.12.2014, עת נהג בשעה 23:26 על כביש 40.

3. בהודעת הערעור ונימוקיו מפרט בא כוח המערער את נסיבות חייו, את העובדה כי שהה בפיקוח אלקטרוני למשך 16.5 חודשים, חווה משברים רבים, עבר תהליך טיפולי חיובי בן 40 מפגשים ממנו הפיק תועלת רבה, וביקש להעדיף את ממצאי הטיפול הפרטי על פני תסקיר שירות המבחן שלא המליץ בעניינו על הליך טיפולי, עוד פירט כי המערער נוטל אחריות על מעשיו, ובאיזון האינטרסים - אין מקום לשלחו למאסר בפועל וניתן להעדיף את שיקולי השיקום בעניינו על פני מיצוי הדין עמו, בדרך של הארכת מאסרים מותנים, ולכל הפחות לקזז מעונש המאסר שהוטל עליו את משך הזמן הממושך בו היה מצוי בפיקוח אלקטרוני.

4. מאידך הפנה בא-כוח המשיבה לתסקיר בעניינו של המערער, לגיליון הרשעותיו התעבורתיות ואף ציין כי אך ביום 1.7.2014 עת נדון המערער בבית המשפט לתעבורה בפתח תקוה בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע ב-1.10.2006, הובאו בפני בית המשפט אותן נסיבות אישיות המצדיקות הקלה בדין - כי הודה, לקח אחריות, גילה מודעות לבעייתיות בהתנהגותו, כי הוא נורמטיבי, בעל יכולות וכישורים המגלה יציבות במישורי חייו - ונוכח האמור, הלך בית-המשפט לקראתו בבחינת "הזדמנות נוספת ואחרונה לחזור למוטב" - והטיל עליו פיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים, של"צ בהיקף 300 שעות, הארכת המאסרים המותנים שהיו תלויים ועומדים מעל צווארו (שהופעלו בגזר הדין נשוא ערעור זה), קנס בסך 2,500 ₪, פסילה למשך 24 חודשים ופסילה על תנאי.

למרות כל זאת, שב המערער לסורו ועל כן, אין מקום עוד להקל עמו.

5. ההלכה היא כי בית המשפט של הערעור לא יתערב בחומרת העונש זולת במקרים יוצאים דופן, כאשר מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (ר' רע"פ 4807/16 **רועי שעבלי נ' מדינת ישראל**, מפי כב' השופט שהם).

6. עיון בגזר דינו של בית משפט קמא מגלה כי לא נפלה כל שגגה בשקלול שיקוליו לעונש, ואינני סבורה כי העונש שהוטל על המערער מבטא סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת המצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

בית-המשפט קמא נתן דעתו בגזר דינו למתחם הענישה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה - ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל למשך שנה, ובעניינו של המערער כי זה אוחז ברישיון נהיגה משנת 2000 ולחובתו 34 הרשעות קודמות, ביניהן אך מיום 31.12.2012 אז הורשע בנהיגה בזמן פסילה והושת עליו מאסר על תנאי.

ב-11.4.2013 הורשע בעבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילה והושת מאסר על תנאי בן חודש.

ב-1.7.2014 הורשע בתיק תעבורה 5687-06-13 (שאזכר קודם בסעיף 4 לפסק הדין) בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף - ואז הוארכו המאסרים המותנים שהיו תלויים ועומדים נגדו.

נלמד כי מדובר בנהיגה בפעם השלישית בזמן פסילה, ואשר תלויים ועומדים נגדו מאסרים מותנים בני הפעלה - שלא הרתיעוהו מלשוב ולבצע עבירה דומה של נהיגה בזמן פסילה.

גם התסקיר בעניינו של המערער מגלה כי המערער מתקשה להציב גבולות לעצמו ולזהות דפוסי חשיבה והתנהגות בגינם הוא חוזר ומסתבך בתחום התעבורתי ונוכח החזרתיות בהתנהגותו על אף קיומם של שני עונשי מאסר על תנאי שהוארכו, כמו גם הליך טיפולי שלא צלח - קיים סיכון להישנות התנהלות פורצת גבולות.

סופו של דבר, התרשם השירות כי אין יעילות בשילובו של המערער בתהליך טיפולי והוא נדרש לענישה מוחשית וקונקרטי שתהווה גורם מציב גבול ומארגן עבורו וזאת בהיעדר גבול פנימי שימנע התנהגות שולית חוזרת בתחום התעבורה.

בעניין זה התייחס בית משפט קמא בגזר דינו גם לעובדת הטיפול הפרטי שעבר המערער ומכתב המאמנת האישית שלו, כאשר בנימוקי הערעור מפורט בעניין זה כי המטפלת שלו התרשמה כי הוא מתמיד בטיפול, משתף פעולה, מודה, לוקח אחריות, מכה על חטא, ומבין לראשונה את הנזק שנגרם לו, וישיבה במאסר עלולה לקטוע את תהליך השינוי ואת הישגיו.

בית משפט קמא העדיף את ממצאי התסקיר, בהיותו גורם מקצועי - על פני ממצאי המטפלת האישית, ואני סבורה כי לא הייתה בכך כל שגגה, אלא הסתמכות על גורם מקצועי שנתן דעתו לרכיבי אישיותו של המערער כנ"ל. בית משפט קמא אף התייחס לעובדה כי המערער נמצא במעצר בית ממושך ובמכלול נסיבותיו אין לנכות את משך מעצרו באיזוק אלקטרוני - כפסיקת בית המשפט העליון.

נכון הוא כי בית המשפט העליון הותיר בפסיקתו את שיקול הדעת אם לקזז את תקופת המעצר באיזוק אלקטרוני מתקופת המאסר - לבית המשפט הגוזר את הדין כנגזרת מכלל הנסיבות והשיקולים המובאים בפניו בטרם הכרעה.

7. סופו של דבר, אני סבורה כי בית משפט קמא הלך כברת דרך לעבר המערער ואף הקל עמו באופן משמעותי בהפעלת המאסרים המותנים בחופף למאסר בפועל שגזר עליו למשך שמונה חודשים - ואין מקום להקלה נוספת.

אינני סבורה כי יש להידרש גם להתייחסות נוספת של שירות המבחן - כעתירת באי-כוח המערער.

8. סופו של דבר, הערעור נדחה על כל רכיביו.

על מנת להבטיח את התייצבותו של המערער לריצוי עונשו, תחתם ערבות עצמית על סך 10,000 ₪ וכן ערבות צד ג' על סך דומה - וניתנת ארכה לצורך כך, עד היום בשעה 16:00.

כן תעוכב יציאתו של המערער מהארץ.

המערער יתייצב לריצוי המאסר בפועל שהושת עליו, בכלא "הדרים", ביום 27.11.2016 שעה 10:00 כשהוא מצויד בתעודת זהות או דרכון.

עותק ישלח למנהל כלא "הדרים".

ניתן והודע היום כ"ג חשוון תשע"ז, 24/11/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת